

Tønsberg kommune

Innkalling for Havnestyret

Møtedato: 06.03.2017
Møtested: Formannskapssalen
Møtetid: 18:30

Forfall meldes politisk sekretariat tlf. 33348155 eller postmottak@tonsberg.kommune.no
Varamedlemmer møter bare etter nærmere innkalling.

Gruppemøter avholdes mandag 27. februar 2017 kl. 18.30.
Ev. uttalelser fra Ungdomsrådet ligger i partienes hyller i 4. etg.
I utvalgsmøtet orienterer rådmannen om saker under arbeid og oppfølging av saker.

Sakliste

Saksnr.	Sakstittel
001/17	Godkjenning av møteprotokoll
002/17	Vannscooterforskriften - Høring av forslag om oppheving

Petter Berg
ordfører

Tønsberg kommune

JournalpostID 17/13550

Saksbehandler:
Grete Vallumrød, telefon: 33 34 81 55
Fellestjenester

Godkjenning av møteprotokoll

Utvalg	Møtedato	Saksnummer
Havnestyret	06.03.2017	001/17

Rådmannens innstilling:
Møteprotokollen godkjennes som den foreligger.

Saksbehandler:
Per Halle, telefon: 33 34 80 00
Rådmannens stab

Vannscooterforskriften - Høring av forslag om oppheving

Utvalg	Møtedato	Saksnummer
Utvalg for nærings- og samfunnsutvikling	02.03.2017	011/17
Havnestyret	06.03.2017	002/17
Formannskapet	06.03.2017	016/17
Bystyret		

Rådmannens innstilling

Tønsberg kommune ber om at vannscooterforskriften opprettholdes av følgende grunner:

- Konfliktnivået mellom brukerne av vannscootere og øvrige brukere av Tønsberg-skjærgården er allerede høyt og det kan ikke være riktig å øke konfliktnivået ved å tilrettelegge for økt bruk ved fjerning av forskriften.
- Skjærgården er belastet med nok ulykker som skyldes høy fart kombinert med uansvarlig opptreden, det er grunn til å frykte flere ulykker ved å åpne for bruk av vannscootere nærmere land, øyer og skjær.
- Oppheving av forskriften kan føre til forskjellige restriksjoner for bruk av vannscootere i de forskjellige havnedistriktene noe som vil være vanskelig for brukerne å forholde seg til og problemer for politiet å håndheve.
- Sjøfugl, andefugl og sjøpattedyr (sel og niser) har problemer med å komme seg unna vannscootere spesielt i trange farvann på grunn av hurtige kursendringer og akselerasjoner.
- Ønsket om geografisk tilpasning av vannscooter restriksjonene kan i tilfelle skje gjennom at en åpner for dette gjennom endring i forskriften.

Sammendrag:

Klima og miljøverndepartementet har sendt ut et høringsforslag om oppheving av vannscooterforskriften med uttalefrist 23.mars i år.

Vedlegg:

1Høring om oppheving av vannscooterforskriften
FNF VESTFOLD, uttalelse vannscooterforskriften
Utkast til forskrift om endring av forskrift av 2. november 2012 nr. 1040 om(1).pdf

Dokumenter i saksmappen:

23.12.2016 1Høring om oppheving av vannscooterforskriften

Innledning – hva saken gjelder:

Forskriften, som klima og miljødepartementet nå foreslår å oppheve fra og med 1.mai i år, er fra 21.juni 2013 og begrenser bruken av vannscootere og lignende i forhold til øvrig motorisert ferdsel med fritids- og småbåter. Klima og miljødepartementet ønsker nå å sidestille bruken av vannscootere med den øvrige fritidsbåtbruken, og eventuelt overlate til den enkelte kommune innenfor gjeldende lovverk å begrense bruken der dette er aktuelt. Dette kan kommunene gjøre ved å vedta en lokal forskrift hjemlet i gjeldende lovverk.

Fakta grunnlag:

Før forskriften ble vedtatt i 2013 var det et generelt forbud mot bruk av vannscootere her i landet.

I følge gjeldende forskrift er den generelle fartbegrensningen for vannscooter 5 knop innenfor en avstand på 400 m fra land og øyer i sjøen og 500m fra land og øyer i innlandsvann og vassdrag. For fritidsbåter er det i kommunene Tjøme, Nøtterøy og Stokke-delen av nye Sandefjord kommune fartsbegrensning på 5 knop innenfor en sone 100 m fra land og øyer og i Sandefjord for øvrig 7 knop i en avstand på 50 m.

Det er «motorferdselsloven» og «havne- og farvannsloven» som gir kommunene hjemmel til å fastsette fartsbegrensninger i sjø og vassdrag. Havneloven gjelder bare innlandsvassdrag som kan nåes fra sjøen med båt (kan gjøres unntak).

Hvis forskriften oppheves har den enkelte kommune muligheter til å vedta ordensforskrifter knyttet til Havne og farvannsloven der det kan innføres egne fartsbestemmelser for bruk av vannscooter. Det er utarbeidet en mal for dette som ligger vedlagt.

Rettslig grunnlag:

Se avsnittet over.

Forholdet til kommuneplanen:**Vurderinger:**

Begrunnelsen for forslaget om å oppheve forskriften er grovt sett følgende:

1. Fartsbegrensningen presser vannscooterbrukerne ut i mer værekspontert farvann som gir økt risiko for ulykker.
2. Forskriften gir en urimelig forskjellsbehandling i forhold til lignende farkoster, og forskriften blir derfor ikke respektert av vannscooter brukerne.
3. Vannscooterne har blitt mer støysvake og støyer ikke noe mer enn andre båttypen.
4. Fjerning av forskriften gjør det enklere for politiet å kontrollere fartsovertredelser.
5. Forskjellige geografiske og befolkningsmessige forhold langs norskekysten gjør at det på store deler av kysten ikke anses som nødvendig å forskjellsbehandle bruken av vanncootere i forhold til den øvrige fritidsbåt flåten.

Etter rådmannens vurdering er noen av disse begrunnelsen «farget» av hva slags standpunkt en kanskje har tatt i denne saken på forhånd:

Ut i fra statistikk hentet fra USA så er vannscooterne overrepresentert i ulykker i forhold til andre fritidsfarkoster, det å sidestille vannscooterne med den øvrige fritidsflåten vil da antagelig øke antallet vannscootere og dermed føre til flere ulykker.

Videre er det vanskelig å forstå at det å presse vannscooter brukerne ut i mer væreksponte farvann på grunn av 400m regelen gir netto flere ulykker en det å slippe disse brukerne løs mellom øyer og skjær i den indre skjærgården hvor brukerne erfaringsmessig både foretar hyppige kursendringer og fartsendringer.

Det er nok helt sikkert riktig av vannscooter brukerne føler seg grovt forskjellsbehandlet i forhold til andre småbåtbrukere, og at dette er en av årsakene til at mange ikke respekterer forskriften. Videre har det jo også bredt seg en oppfatning om at det ikke er så nøye med å overholde forskriften når den likevel skal oppheves i år.

Noen målinger viser kanskje at de nyeste vannscooterne ikke støyer mer enn en mange andre vanlig båter med påhengsmotor, og at støy da ikke lenger kan brukes som begrunnelse for å begrense bruken. Likevel opplever mange at de støyer mye mer, og det skyldes nok mye at vannscooterne i mye større grad enn den øvrige fritidsbåt flåten blir brukt som leketøy og kan holde til innenfor samme område i lang tid. Videre er det jo litt vanskelig å forstå at det er mulig å få til en effektiv støydemping i et såpass lite skrog som da skal støydempe en motor på 70 -80 hk og mer, og derfor burde det nok vær fremlagt konkrete målinger som dokumentasjon.

Påstanden om at fjerning av forskriften gjør det enklere for politiet å håndheve fartsovertredelser i skjærgården er nok tilfelle hvis ikke dette blir erstattet av lokale bestemmelser som da kan være forskjellige fra kommune til kommune. I dag har jo kommunene: Nøtterøy, Tønsberg og Tjøme og gamle Stokke 5 knop fartsbegrensning i 100 m beltet fra land og øyer og eller en max knops grense utenfor , mens gamle Sandefjord har 7 knops fartsbegrensning i 50 m belte og ingen fartsbegrensning utenfor. For vannscootere er fartsbegrensningen ens over hele området takket være forskriften.

Ønske om mer tilpassede regler for vannscootere i forhold til lokale forhold langs Norskekysten kan jo være fornuftig, men dette kan like gjerne skje ved at det åpnes for at kommunene kan søke om unntak gjennom forskriften.

Forbudet mot bruk av vannscooter i Færder nasjonalpark er innført med hjemmel i verneforskriften for nasjonalparken og oppheving av vannscooter forskriften vil derfor ikke få noen følger for nasjonalparken i første omgang, men spørsmålet om å tillate bruk av vannscooter i deler av nasjonalparken vil nok likevel kanskje komme opp i andre omgang.

Fjerning av forskriften innebærer at de kommunene som ønsker å opprettholde fartsbegrensningene som nå gjelder for vannscootere for hele landet da i tilfelle må vedta tilsvarende lokale fartsbegrensninger og ferdselsregler gjennom innføring av ordensregler knyttet til Havne og farvannsloven. Dette vil lett føre til forskjellige regler for bruk av vannscooter i langs Vestfoldkysten, noe som vil være svært problematisk å forholde seg til for vannscooter brukerne og for politiet som skal håndheve dette. Her ligger det en stor utfordring i særskilt skilting av fartsbegrensningene for vannscootere i forhold til den øvrig småbåtflåten.

Fjerning av forskriften vil da mest sannsynlig føre til at konfliktnivået ute i Vestfoldskjærgården vil øke kraftig i og med at bruken av vannscootere skiller seg klart ut i forhold den øvrige fritidsbåtflåten ved at de nesten uten unntak benyttes til lek-kjøring. Hurtige kursendringer og akselerasjoner skaper utrygghet for andre brukere av skjærgården, og det har dessverre også vært flere tilfeller av at ærfugl kull ikke klarer å komme seg unna på grunn av dette.

Av ovennevnte grunner bør vi beholde vannscooterforskriften, og heller vurdere å åpne for

muligheten til at kommunene kan søke om unntak der geografiske og befolkningsmessige forhold gjør at dette kan forsvares.

Det er grunn til å merke seg at Forum for natur og friluftsliv i Vestfold har avgitt uttalelse om at de går imot at forskriften oppheves, uttalelsen har de sendt til kommunene til orientering. Denne uttalelsen følger som vedlegg.

Alternative løsninger:

Ingen

Økonomiske konsekvenser:

Ingen

Konsekvenser for næringsutvikling:

Negative konsekvenser for de som selger og/eller leier ut vannscootere.

Helse- og miljøkonsekvenser:

Positivt hvis forskriften opprettholdes og håndhevingen skjerpes.

Konsekvenser for folkehelse:

Positivt hvis forskriften opprettholdes og håndhevingen skjerpes.

Konsekvenser for barn og unge:

Det er tryggere for disse gruppene å bruke skjærgården hvis forskriften opprettholdes enn hvis den oppheves.

Konsekvenser for sammenslåingen Re og Tønsberg:

Ingen.

Konklusjon:

Forskriften bør opprettholdes.

Videre behandling.

Saken går til Bystyret.

Tønsberg, 9/2 2017

Geir Viksand
rådmann

Per Halle
Fagenhetsleder